

[Justitsministeren.]

denne Jordreform. Han mener altsaa, at der skal gaa overmaade meget til. Derpaa svarede den daværende Justitsminister:

„Det ærede Medlem fra Ribe“

— den Kreds, Hr. Brorsen den Gang havde den Ære at repræsentere; det staar Sp. 3817 i Folketingstidenden —

„det ærede Medlem fra Ribe spurgte, hvorledes dette Foretagende med al den Udstykning overhovedet skulde finansieres. Jeg maa sige det ærede Medlem, at det forekommer mig meget tydeligt. Hvis disse Lovforslag gennemføres i den forelagte Skikkelse, tilvejebringes der ved Afgiften fra Len- og Stamhusbesiddere m. m. en Kapital paa ca. 90 Mill. Kr. Det er dog en ganske god Grundkapital at gaa til det Foretagende med. Det hele kan ganske vist ikke gennemføres for 90 Mill. Kr., men man kan dog komme meget vidt, og man maa ogsaa huske paa, at efterhaanden som disse 90 Mill. Kr. bliver anbragt, bliver de jo forrentet, og naar man tænker sig dem alle anbragt og forrentet blot med 4 pCt. Rente, faar vi derved en Rente af 3½ Mill. Kr. om Aaret, hvilket dog ogsaa er et Beløb, som fortsat kan anvendes. Maaske maa Staten yderligere træde til, men det vil være paa et Tidspunkt, som ligger temmelig fjernt fra det nuværende. Derfor tror jeg, det er meget forsvarligt at begynde denne Sag med en Jordfond, der i hvert Fald kan stige til 90 Mill. Kr.“

Det var altsaa en klar Udtalelse ved Lovforslagets første Behandling i Folketinget om, at baade den Kapital, der kommer fra Lenene, og Renten af denne Kapital, naar Pengene er anbragt, skulde anvendes til Udførelse af Loven af samme Dato som Lensloven om Bortsalg af Jord i offentligt Eje. Til denne Udtalelse svarede Hr. Brorsen noget, hvori han erkendte, at disse Penge ganske vist skulde anvendes paa denne Maade, men at han vedblivende var bange for, at det ikke var tilstrækkeligt, for der kunde komme 25 000 Andragender, sagde han.

Det er blot dette, jeg har villet fremhæve for det ærede Medlem, idet jeg mener, at det dermed klart er sagt, at de Penge, som kommer i Jordfonden ved Lensaflysningen, skal anvendes efter Loven af 4. Oktober 1919 om Afhændelse af Jord i offentligt Eje. Denne Opfattelse bestyrkes yderligere derved, at vi nu har 12 Aars Praksis, hvori det er sket. Man kan saa sige: Ja, men er der ingen Begrænsning?

Jo, der er en Begrænsning. Der er den Begrænsning, at i 1935, efter 15 Aars Forløb, skal Loven angaaende Jord i offentligt Eje revideres. Hvis Lovgivningsmagten altsaa til den Tid skulde være enig om eller et Flertal i begge Ting være stemt for, at dette skal høre op, er Tidspunktet til at bringe Loven til Ophør inde i 1935.

Jeg beder det ærede 7de Medlem for 6te Valgkreds (Hauch) endelig ikke tro det ærede 3die Medlem for 6te Valgkreds, naar han paa sin paradoksale Maade siger, at hvis Landstinget i Aar stod sig overfor Folketinget paa dette Punkt og paa et Par andre Punkter, havde Landstinget dermed bevist sin Uundværlighed. Det ærede 3die Medlem for 6te Valgkreds er jo i mange Henseender et højt begavet Menneske, og takket være en udmærket Hukommelse kan han citere mange vise Udtalelser af andre. Men derfra til selv at være en Vismænd eller blot en klog Mand er der et meget stort Spring, og jeg tror, at det ærede 7de Medlem for 6te Valgkreds vil gaa meget vild, hvis han vil henvende sig til det ærede 3die Medlem for 6te Valgkreds ....

Formanden: Det er det ærede 3die Medlem for 1ste Valgkreds.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem for 1ste Valgkreds har det skullet være hele Tiden. Jeg antager, at det ærede Medlem er saa begavet, at han har forstaaet, hvem jeg mente. (*Schovelin:* Det er ikke faldet mig ind). Nej, ingen kender sig selv, saa det kan godt være, at det ærede Medlem ikke har forstaaet det. Men det vil saa langt fra blive et Bevis for Landstingets Uundværlighed, at jeg tværtimod tror, det vil blive en Handling, som Landstinget maaske senere stærkt vil fortryde. Det kunde lige saa godt være, at det ved en saadan Fremgangsmaade maaske vilde binde et Ris til sin egen Bag. En højst uforsvarlig Handling vil det sikkert være for det Landsting, som er fremgaaet af Forfatningen af 1915, hvis det beslutter sig til at stryge Finanslovbevillinger, der følger af gældende Lov.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) omtalte Bevillingen vedrørende Dr. Hindhedes Undersøgelser angaaende Menneskets Ernæringsmidler og beklagede, at denne Bevillings Bortfald i Aar forudsatte Afviklingen af den egentlige Laboratorievirksomhed. Jeg er personlig ganske enig i de